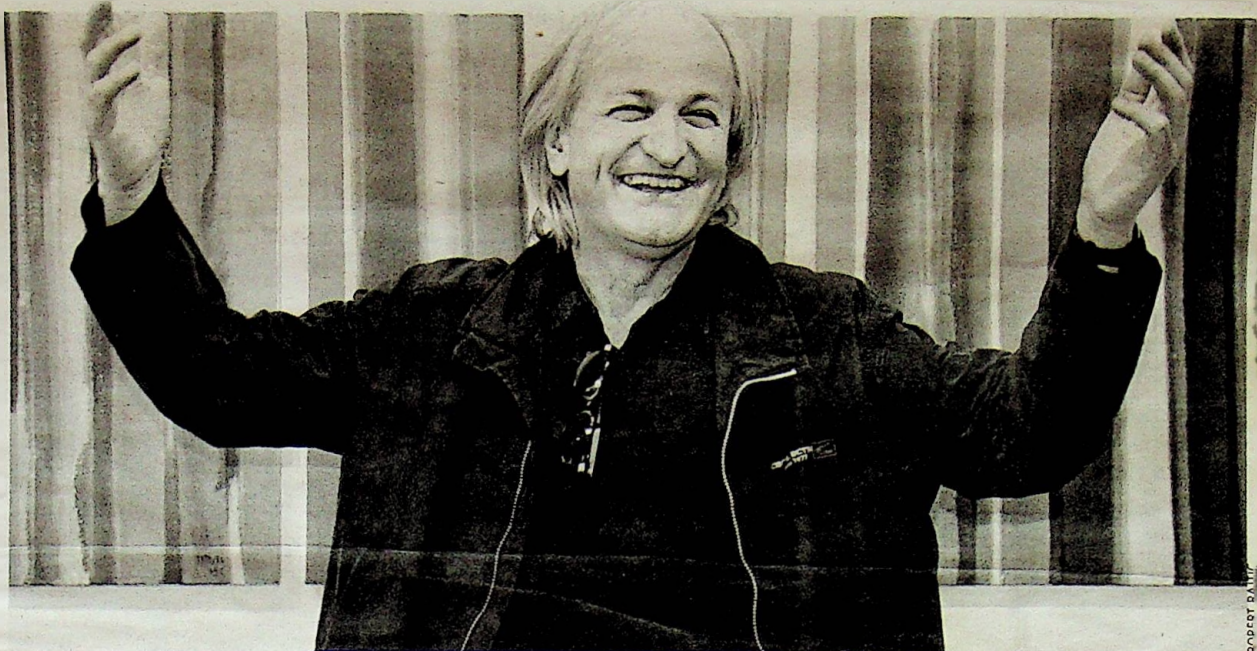

Novi izazovi: Slikar Dino Trtovac ispred svojih radova

Razgovor sa slikarom Dinom Trtovcem: o izložbi u galeriji »Forum«, newyorškim koloristima

Izlagat ću u New Yorku

MARINA TENŽERA

Dino Trtovac – slikar što boje pretvara u snažne optičke senzacije, predstavlja u galeriji »Forum« u Zagrebu ciklus svojih najnovijih radova. U bojama što prizivaju kontemplaciju i duhovnost ne raspoznaje se samo koloristički odjek tzv. newyorške škole, već one sadrže u sebi nešto od one davne spiritualnosti francuskih majstora vitraillea koji su bojama slavili Boga. Umjetnika smo zatekli u društvu slavnoga slikara Philippea Brodskyja i belgijske veleposlanice Johanne Roccas.

Nastavljate li prijašnja istraživanja?

– Kontinuitet postoji, ali je to posve nov ciklus nazvan »Slika u procesu«. Mijenjao sam sliku utoliko što sam reducirao boju i format, ušavši u takozvanu bipolarnu sliku što znači da sam na istom platnu tretirao al prima slikarstvo s drugim i trećim slojem, čime sam ušao u treću dimenziju.

Je li to točno da su Vaše slike meditativne?

– One imaju i psihičku, i meditativnu i simboličku dimenziju. U isto vrijeme spadaju u sferu duhovnog sli-

karstva – zato su najčešće usporedbe mog slikarstva s glazbom. Prvenstveno pokušavam izraziti osjećaj, vizualizirati vlastiti bioritam, zapravo dati elektrokardiogram vlastita srca. Boje su vedre, vesele, imaju pozitivnu energiju, optimistične su, čak hranjive. Mislim da ljudi danas žele vidjeti veselu sliku s pozitivnom energijom.

Nedavno ste imali i zapažene nastupe u inozemstvu, gdje?

– U Prostoru Veleposlništva RH u Berlinu predstavio sam svoju prijašnju izložbu iz »Mimare« – »Slika u kontinuitetu« a nakon toga je izložba imala odličan prijem u poljskom gradu Szeszetinu, te sam pozvanim raditi i scenografiju za poljski teatar. Slijede izložbe u Oldenburgu, Stuttgartu i Augsburgu.

Često Vas vežu uz newyorške koloriste.

– Doista sam vezan uz rad Louisa Morrisa, Barnetta Newmanna, Paula Janckinsa, ukratko najavangardniju školu na svijetu, ali mislim da sam unutar te škole pronašao svoj vlastiti izraz što je trajalo 30 godina. Najveću pomoć sam imao u bojama našeg podneblja.

Da bih komparirao svoja

platna s njihovima, ponovno ću ih izložiti u New Yorku. Boja je za mene sve, označava svjetlost, život, prirodu. Ona živi u vama, ali je vi spajate s univerzumom. Zar nije fantastično osjećati ljepotu boje?

Koliko Vam je pomagala država u nastupima?

– Ne mogu se požaliti, uvijek sam imao korektnu suradnju s Ministarstvom kulture i Ministarstvom vanjskih poslova. Ali mislim da nama nedostaju kulturni centri u svijetu.

Radili ste i projekt za ALU?

– Pozvali su me prije godinu dana da napravim jedan projekt vezan uz Bolonsku deklaraciju. Napravio sam projekt za dodiplomski studij i poslijediplomski studij jer će akademija biti reformirana, studij će se odvijati po principu tri plus jedan, tri plus dva, tri plus tri, a poslije diplome bit će specijalizacije, magisterij pa doktorat. Studenti će moći birati predmete i profesore prema svojim vlastitim sklonostima.

Čime se sada bavite?

– Radim na daljnjim istraživanjima unutar bipolarne slike i istražujem nova područja.

Mijenjao sam sliku utoliko što sam reducirao boju i format, ušavši u takozvanu bipolarnu sliku. Boja je za mene sve, označava svjetlost, život, prirodu. Ona živi u vama, ali je vi spajate s univerzumom, kaže Dino Trtovac